

تابستان گرم در صبا

کارگردان مستند «یک روز به خصوص»:

جهاد تبیین یعنی روایت‌گری درست

گفت‌وگو با عوامل فیلم ضدصهیونیستی «پیش از بهشت»

فلسطین، حرف‌های ناگفته بسیاری دارد

نگاهی به فصل تازه برنامه صبحگاهی شبکه ۵ در گفت‌وگو با تهیه‌کننده آن

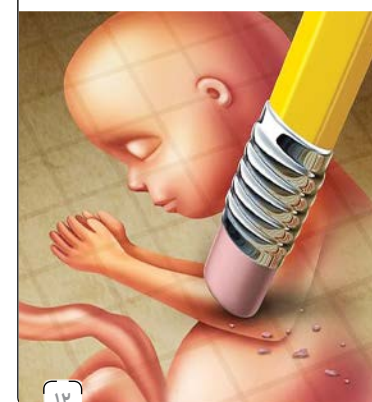
یک روز آرام در شهر امن

آرزوی همه، زیستن در شهری امن است؛ یکی از مظاهر امنیت که شاید کمتر با شنیدن این واژه در خاطرمان بیاید. فضای امن، راه‌های شهری و مسائل مربوط به ترافیک است. فصل جدید برنامه شهر امن، با تاکید بر این موضوعات تلاش دارد...

«جام جم» تاثیر سقط‌های غیرقانونی را بر بحران جمعیت بررسی می‌کند

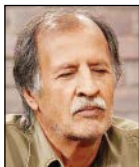
بازی خطرناک با جمعیت

پایگاه

دوشنبه‌نویس‌ها

نباید در برابر موج فیلم‌های بی‌مصرف سکوت کرد

محمد تقی فهیم منتقد سینما

سینما جدی‌تر از این حرف‌هاست. یعنی جدی بوده ولی آن را به شوخی گرفتند تا جایی که واقعا شوخی شوخی شده است. این قدر سینما را جدی نگرفتند که نزد همه لایه‌ها و اقشار اجتماعی از حیز انتفاع افتاد. حتی برای همان قشر متوسط که شعارش را می‌دادند هم سینما ارمانی در چنته نداشته و ندارد.

این یک فاجعه بسیار جدی است که نزدیک ۲۰۰ فیلم در صف اکران باشد ولی سینما داران رغبت اکران بیست تایی آنها را نداشته باشند. حالا آنهایی که با یک صفحه طرح، مجوز ساخت می‌دادند، لطف کنند بیایند و جواب بدهند که با افزایش رقم تولید این فیلم‌ها، چطور می‌خواهند سینما را رونق ببخشند؟ یا این خصلتی که نه به درد دنیای کسی می‌خورد و نه به کار آخرت کمتر کسی می‌آید، آیا جز تلف کردن سرمایه و وقت نیروهای کارآمد چیز دیگری هم در سیاست‌های گذشته بوده است؟

تاملی در متن فیلم‌های باقی‌مانده چیزی جز افسوس باقی نمی‌گذارد. واقعا مگر اکران سینمای ایران چند فیلم درباره تغییر جنسیت می‌خواهد؟ اصلا تغییر جنسیت مساله و دغدغه چه جمعیتی از کشور است؟ به همین سبب مساله خیانت ضربداری و... در چند سال گذشته حتی سه فیلم ساخته نشده است که چنان مورد توجه نسل‌های مختلف قرار گیرد که درباره آدم‌های آن حرف بزنند. اشتباه نکنید. توقع نداریم فیلمی ساخته شود (اگر چه حق مان

است) مانند فلان کشور که سرمشقی برای موفقیت والیبال اکنون شان باشد. توقع نداریم مانند بهمان کشور، از کشیش گننام جنگ‌های داخلی‌شان قهرمان ملی بسازد. توقع ساخت فیلم‌های بی‌تایید نداریم که ترس از موجودات فرازمینی را به آرزوی داشتن یک موجود فرازمینی توسط خانواده‌ها تبدیل کند و... نخیر، توقع ما خیلی پایین‌تر از این حرف‌ها بوده است.

سینمای سال‌های گذشته ایران دیگر هیچ قهرمانی از میان لایه‌های پایین اجتماع بازتولید نکرده است، نه در حد قیصر که جوانان به تبعیت از ضدقهرمانش سررا مدل خاصی بیاریند و در مواقعی پاشنه کش ورکشند و نه در سقف حاج کاظمی که برای دوستش آژانس به هم ریخت. بله، سینما را در چند سال گذشته چنان به دربروگری کشاندند که فقط به فکر گدایی جایزه باشد و بس. لاف در همه اجزا و تحریف در پیام و سخف در همه مضامین، این دستاورد سینمای سال‌های گذشته بوده است. توهین به شعور مردم، تحقیر کشور، نادیدن غرور ملی و تاریخ پرافتخار این سرزمین، وجه غالب مضامین سینمای ایران در سال‌های گذشته بوده است.

سینمای ایران در چند سال گذشته نه تنها به توده‌های مردم (مشتریان اصلی سینما در دنیا) و مسائل مان پشت کرده است بلکه برخلاف شعار مدیران‌اش در زمینه وفاداری به طبقه متوسط و جریان روشنفکری، حتی یک فیلم مانند ماهون هم روانه پرده نکرده تا شعار طبقاتی آنها را روانه خیابان‌ها کند:

«این زن حق منه، سهم منه و...» اما دیگر نباید در برابر موج فیلم‌های بی‌مصرف و خواب‌آور کوتاه آمد. دیگر نباید در برابر اندیشه‌های وامانده غرب پرست عاشق جشنواره‌ها سکوت کرد. دیگر نباید دست روی دست گذاشت و بی‌تفاوت بود. حالا نباید آتش شعار باسماهی فیلم‌های جشنواره‌ای اعتبار ایران است را شعله‌ورتر کرد که برعکس مطالبه جدی ما حالا فیلم خوب، سالن مناسب است. ما حالا این حق خواهی را باید فریاد کنیم. حالا دیگر دوره مطالعاتی است و ما سینما دوستان در سراسر کشور مطالبه جدی مان فیلم خوب و سالن مناسب است.

سفر یک محصول دیدنی از فضای مجازی به رسانه ملی

با «دی بی سی» به اخبار جعلی بختیم

برنامه‌ای در نقد دروغ‌پراکنی‌های بی‌بی‌سی

دکتر منوچهر خردمند تحلیل‌گر مسائل عمومی و بین‌الملل

کان مهاجر در مدارس این کشور قرار است اصلاح شود تا کودکان بدون مدرک هم به مدرسه بروند

یادداشت

ما در چه وضعیتی هستیم

مواظب راهزنان مسیر تغییر، باشیم

در بخش نخست این مطلب درباره تغییر، ویژگی‌ها و انواع آن گفتیم؛ این که انقلاب اسلامی، از اساس حرکتی برای تغییر به سمت جلو و در راستای ایجاد مقدماتی برای آن تغییر بزرگ و موعود است که به واسطه ظهور حضرت صاحب‌العصر الزمان (عج) در جهان روی خواهد داد و گفتیم درس بزرگ امام در کلمه به کلمه صحیفه نور، ایستادگی بر پیمان عبودیت و ادامه مقاومت علیه طاغوت و تغییر مدام خود و جهان است، این در دنباله آن بحث فطرت طلب جمال و کمال الهی و تغییر از موجود پای در بند خاک به موجودی پران در افلاک، در انسان گمگشته در غبار و تاریکی یکسر محو نمی‌شود بلکه کرمز و منحرر می‌شود. در راه مفشوش و پیچ در پیچ و هیچ می‌افتد. پس در اوج کفرورزی هم آدمی در پی تغییر است و با تفکر نابینا و بی‌راه بلد و با عقل ضایع و خود را، او همام تفکر برای تغییر می‌یابد که اسیر نفس سرکش و شیطان اوست. پس ما در زمین یک تغییر خواهی وضع موجود به سوی وضع مطلوب الهی در مقام عبد خالص را مشاهده می‌کنیم برای پرواز روح الهی به سوی محبوب که آیت کامل آن حبیب خدا محمد رسول... است. این کمال در مراتب مختلف شامل بندگان خالص و مخلص رب العالمین و پیروان دلباخته حبیب... (ص) و امیرالمؤمنین، نفس نفیس محبوب خدا، ولی... الاعظم، مولا علی (ع) و همه شیعیان صادق اهل‌البیت هم می‌شود.

انقلاب اسلامی مقدمه انقلاب بزرگ مهدوی است

است. در برابر این تغییر، همه تغییرات گمگشتگان قرار دارد. انسان ناانسان است در اندیشه تغییر است اما تغییر طلبی متفرعن انسان که او هم در سلطه مشیت خداوند قرار دارد و خود نمی‌داند. کار شیطان، خلط این دوره حرکت و تغییر آدمی است. حرکت بنده ذلیل به سوی رب جلیل یار برگرفته از خدا و رهسپاری نفس عاصی شیطان گونه و دنیا طلبی ولذت خواهی و پاسخ به میل و شهوات و به سوی دوزخ خود را می‌برد و خود خدا ننگاری!

انقلاب اسلامی امام، نقشش تفکیک این دو تغییر در عصر غیرارنگیز غیبت و جدالیت فرعونیت بت پرستی مدرن و بالا گرفتن نام‌واره تغییر راستین ولی عصر (عج) و تقابل ظلم و ظلمات پوشاننده این راه و جهاد برای انجام تکالیف انقلابی عبودیت و نفی تسلیم و رکود و پذیرش ولایت شیطان بزرگ و تمدن کفر بوده است. این راه زنده است. راه خمینی در وجود و کنش پیشران خنامه‌ای (دامت برکاته) تنها جانشین برحقش، زنده است. چنان‌که راه سرور هدایت این بندگان خالص، راه محمد درود خدا بر او و خاندانش یاد در وجود علی و فاطمه (جهاد تاویل) و حسن و حسین و فرزندان معصومش (ع) زیسته و در نهایت با وجود امام زمان حجت بن الحسن العسکری (عج) و جهاد و انقلاب بزرگ برای تغییر و اجرای کامل

برش

موافقان تغییر

موافقان تغییر گوناگون‌اند. در درون هر یک از دسته‌های غرب‌گرا و شرق‌گرا، مذهبی، لائیک یا سکولار، مونیست یا انتقادی و آنتیست و حتی در مدافعان مدعی انقلاب اسلامی یک نگاه و محتوای انضمامی، فراتر از کلیات رهزن، وجود ندارد بلکه معناهای گوناگون مشخص وجود دارد. حتی موافقان غرب‌گرا و لیبرال و مدرن هم در تعیین مقصودشان از تغییر، یکی نیستند. ملی‌گراها و گلوبالیست‌هایشان کاملا متمایز و دارای راه‌حل‌های مختلفی‌اند و درون خود تضاد منافع و بحران دارند اما اینان جملگی و اغلب در بیان موافقت خود با تغییر جامعه ایران بر اساس قواعد مدرنیته، آگاه و ناآگاه دست به شهادت می‌زنند که وانمود می‌کنند انقلاب اسلامی، نظام جدید آمده از آن و حکمرانی موجود و ولی فقیه با تغییر مخالف‌اند. آنان مخالفت انقلابیون مؤمن را با تغییر و پاسخ‌گرایانه و بازگشت بردگی و آویختگی به ارباب غرب را مخالفت با تغییر وانمود می‌کنند. مخالفت غرب‌گرایان و شرق‌گرایان با قیام... و نفی سلطه کفر مدرن و نفی روح نظام پیرامونی سبب شده این تغییر طلبی اسلامی را به دروغ، کلا تغییر هراسی تعبیر کرده و راه ارتجاعی و جاهلیت مدرن‌شان را به مثابه تغییر نو وانمود کنند و تنها همین را تغییر می‌نامند.

این وانموده ماهوا ضد حقیقت و پوچ است. هرگز اسامی انتظار و ناب محمدی، منابع امیل آن، نص قرآن حکیم و تفسیر اولیای معصوم دین، علیهم‌السلام که از قرآن جدایی ناپذیرند تنها مخالف توان‌یابی نو و کمال‌یابی مدام و تغییر از ظلمات به نور در همه ابعاد نیستند، بلکه این تغییر مدام را حاصل بندگی ناب می‌دانند و از الطاف بزرگ رب رحیم می‌دانند؛ چه در زندگی فردی و اجتماعی و ملی و جهانی!

از منکر و عبودیت است، ربطی به اسلام و رضای الهی ندارد و اسلام دوتا است. وقتی امام به تبع هدایت قرآن و عترت و در مسیر تغییر موعود (عج) از تغییر حرف می‌زند. این تغییر با انواع تغییر خواهی مدرن و متحجر متفاوت است و اجرای سربستی و سربازی امام زمان (عج) در عصر غیبت است.